

ALLE PAARDEEN

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

nieuwe maandagen (vervolg)

gelukkig kwam ze ons dat zeggen
& wij er achteraan
het waren de vader en moeder
waarvan je van de verongelukte zoon
een maand geleden
de uitvaart had gedaan
& die je naar viersel had uitgenodigd

blij dat ze dan toch binnenkwamen

met heel de groep eromheen
bij de steen van de drie levens
voor hen het verhaal ervan gedaan
wat hen duidelijk deugd deed

inmiddels waren nog
twee andere vrouwen aangekomen
één uit het verre nederland

& één uit het vlakbij dorp
ze maakten kennis met de vrouw
die eigenlijk voor mij gekomen was

toen iedereen vertrokken was
vonden de drie vrouwen elkaar
wonderwel
bij het vuur van het bakhuis

ze waren alledrie maar voor even
gekomen
maar kwamen zo goed overeen
dat ze besloten te blijven slapen

bij onze aankomst 's anderendaags
merkten we meteen dat ze het goed
hadden gehad
gisteravond waren we echt te moe
om nog langer te blijven
mieke & mij deed het deugd

alweer te mogen merken hoe we
zoals gisteravond terzijde worden
gestaan
de vrouw had aanvankelijk
herhaaldelijk naar mij gevraagd
maar de twee anderen zeiden telkens:
wij willen luc zijn voor jou
& nog maar goed ook
als medevrouwen konden zij veel beter
luc voor haar zijn dan ik als man

weer ervoeren we het:
mieke en ik hebben in viersel
geen opvolgers die **achter** ons staan
geen toekomstige **nabestaanden** dus
maar nu al **naast**bestaanden

toen kwamen er drie mensen uit
rijmenam aan
ze leiden daar een "voll-groep" :

jongeren die pas later en dus bewuster
het vormsel willen ontvangen

ze kwamen de dag voorbereiden
dat ze met die jongeren
zouden komen leven in de brouwerij

op de middag komt een vader
met zijn twee groeiers van zonen aan
hij had een jonge buurvrouw bij
die voor drie jaar haar man verloren had
ze was met twee zontjes achtergebleven
het jongste was nog niet gedoopt
haar buurman had gezegd
dat dat ooit wel in viersel kon gebeuren

(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

497

Haar (vervolg)

De haren van uw hoofd zijn geteld

Een mensenhaar is een van de kleinste onderdeeljes van het lichaam. Om Gods zorg voor de mens te symboliseren, gebruikt de Bijbel soms het haar om uit te drukken dat Gods zorg voor de mens zich uitstrekt tot het allerkleinste.

Jezus geeft zijn volgelingen allerlei goede raad en bemoediging mee op hun tochten, zoals: "Wees niet bang voor hen die wel het lichaam maar niet de ziel kunnen doden. Wees liever bang voor hem die in staat is én ziel én lichaam om te laten komen in de Gehenna. Wat kosten twee mussen? Zo goed als niets. Maar er valt er niet één dood neer als jullie Vader het niet wil. Bij jullie zijn zelfs *alle haren op je hoofd geteld*. Wees dus niet bang, jullie zijn meer waard dan een hele zwerm mussen." (Mat. 10,28-31)

Hetzelfde idee, maar met enigszins andere woorden, heeft Lucas. Jezus schetst een toekomstvisioen: dat zijn volgelingen zware tijden zullen doormaken. Hij zegt o.m.: "Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam. Maar *geen haar van je hoofd zal verloren gaan*. Red je leven door standvastigheid!" (Luc. 21,17-19)

Habet aetatem

Vraag het hem/haar zelf: 'habet aetatem'

Hoekig vertaald betekenen de twee Lat. woorden 'habet aetatem': 'Hij/zij heeft (zijn/haar) leeftijd'; wat neerkomt op: 'Hij/zij is oud genoeg', wat dan kan verlengd worden met '...om zelf te antwoorden op je vraag' of '...om voor deze functie in aanmerking te komen' of iets in die aard. In het gezegde worden de twee woorden soms van plaats veranderd, zoals ze voorkomen in de Vulgaat: 'aetatem habet'.

Evangelist Johannes vertelt hoe Jezus op een sabbat een blinde bedelaar genas van zijn blindheid. De Farizeeën en schriftgeleerden vonden, dat hij daardoor zwaar verkeerd had gedaan; hij had namelijk op de grond gespuwd en met het speeksel wat modder gemaakt en dat over de ogen van de blinde gestreken. Ze gingen op onderzoek uit. 'Sommige Farizeeën meenden: "Zo iemand komt niet van God, want hij houdt zich niet aan de sabbat," maar anderen zeiden: "Hoe zou een zondig mens zulke wondertekene kunnen doen?"' Er ontstond verdeeldheid. Daarop vroegen ze aan de blinde: "Wat denk jij van die man? Het zijn immers jouw ogen die hij genezen heeft." "Hij is een profeet," was zijn antwoord.

Maar de joden wilden niet geloven dat hij blind geweest was en nu kon zien. Ze riepen zijn ouders en vroegen hun: "Is dat uw zoon die blind geboren zou zijn? Hoe kan hij dan nu zien?" "Dit is onze zoon," zeiden zijn ouders, "en hij is blind geboren, dat weten we zeker. Maar hoe hij nu kan zien, dat weten we niet, en wie zijn ogen geopend heeft, weten we ook niet. Vraag het hem zelf maar. *Hij is oud genoeg om voor zichzelf te spreken.*" Dat zeiden de ouders omdat ze bang waren voor de joden, omdat die toen al besloten hadden dat ze iedereen die Jezus als de messias zou erkennen uit de synagoge zouden zetten.' (Joh. 9,16-22)

Het blijft een vraag waarom hier naar de Vulgaat en dus in het Latijn wordt geciteerd en niet, zoals gebruikelijk, in het Nederlands van de Statenvertaling. Misschien komen de Latijnse gezegden eerst voor in de taal van priesters voor wie het Latijn, tenminste vroeger, min of meer gold als hun tweede moedertaal. Het Latijn komt overigens nog voor in enkele andere gezegden.

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Praten met God

Op bezoek bij God.

Het is een kerk met veel glas-in-loodramen waarop Hij in alle staten is te zien.

Soms gelukkig, soms triest, soms overal maling aan hebbend, soms alle leed van de wereld met zich meedragend.

Aan het eind als Hij aan het kruis hangt, is Hij alles tegelijk.

Geluk, ongeluk, strijd, vrede, lichaam, geest.

Je ziet zijn lichaam afhaken en zijn geest erboven uitstijgen.

Dan zie je dat Hij er voor ons allemaal wil zijn.

Dat Hij de ballast van zijn lichaam van zich af heeft gegooid en zegt:

„Ik kan niet meer dood, Ik ben vanaf nu geest en Ik ben er voortaan altijd en voor iedereen.“

Eigenlijk is Hij ook een zwerver.

Hij heeft ook geen huis.

Net als ik.

De wereld is zijn huis.

Hij woont in alle mensen bij elkaar.

In de mensen die leven, hebben geleefd en nog zullen gaan leven.

Voor hem ben je nooit dood.

Die scheidslijn kent Hij niet.

Hij draagt je altijd met zich mee.

Er glijdt een zonnestraat over zijn gezicht.

Het lijkt of Hij oplicht.

Ik kom bij je, flitsen zijn ogen.

Hij gaat in me zitten.

Ik kan hem aanraken.

En met hem praten.

We spreken geen mensentaal.

We spreken onze eigen taal.

Woorden die geen woorden zijn.

Maar klanken, gebaren, liefkozingen, trillingen, aanrakingen.

God is niet ver weg.

Je bent er zo.

En er komt geen mensenwoord aan te pas.

Je hebt alleen een hart nodig.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Van 6 tot 14 januari blijft elke volkskalender totaal sprakeloos. Elke dag een wit, onbeschreven blaadje. Dat heb je zo een paar keer per jaar, perioden waarin er helemaal geen weerheiligen voorkomen, dus ook geen weerspreuken. Vanaf volgende week verandert dat weer, en dan - dat kan ik nu al aankondigen - dan worden de echte vriesheiligen verwelkomd.

Natuurlijk zijn er voor de januarimaand wel weerspreuken en zo geef ik er nu dan maar een paar. Je zal eruit leren dat onze voorouders liefst van al een koude januari kregen, want, zo zeiden ze:

**IS JANUARI TE WARM
DAN WORDT DE BOER IN HET VOORJAAR ARM**

En het is maar best dat de januarikoude niet op zich laat wachten, want anders zitten we met dat slechte weer later op het jaar en dat is ook niks waard. Luister maar:

**ALS IN JANUARI DE VORST NIET KOMEN WIL
DAN KOMT HIJ ZEKER IN APRIL**

Het mag nu ook niet te veel regenen. Daarover vond ik deze hoogst opmerkelijke spreuk:

**IN JANUARI VEEL VERDRONKEN LAND
DAN IS DAT GOED VOOR DE GANZEN
MAAR SLECHT VOOR DE BOERENSTAND**

Samengevat dus, zou het nu gewoon koud moeten zijn, zo koud dat het de stenen uit de grond vriest. Luister maar:

**IN JANUARI MOET HET VRIEZEN
DE STENEN UIT DE GROND,
DE BOER ZAL DAN NIET KNEUZEN
MAAR VINDT DAT HEEL GEZOND**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN